

MOTTO:

*„Copii sunt mesajele vii pe care le trimitem unor vremuri ce nu le vom vedea”
(John W Whitehead)*

COPII,

MUGURI DE LUMINĂ

GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT

GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT
“VERONICA FILIP”

TOAMNA

REVISTĂ PENTRU COPII, PĂRINȚI ȘI BUNICI

REVISTĂ PENTRU COPII, PĂRINȚI ȘI BUNICI

REVISTĂ EDITATĂ DE EDUCATOARELE GRĂDINIȚEI

INTROSPECȚIE

„Să nu-i educăm pe copiii noștri pentru lumea de azi. Această lume nu va exista când ei vor fi mari. Și nimic nu ne permite să știm cum va fi lumea lor. Atunci să-i învățăm să se adapteze.”(Maria Montessori)

Bine ai venit, toamnă!

Este septembrie, toamnă, un anotimp încărcat de sensibilitate și iubitor de culori vii, care își pictează roadele într-o simfonie de culori. Vin zile frumoase care ne vor umple sufletul de mulțumire și împliniri, pentru că toamna aduce cu ea mângâiere, speranță, încredere și un nou început de an școlar.

A început grădinița, un nou început de drum, un nou răsărit de soare. Cu pași mărunți, dar curioși, cei mici vor intra pe tărâmul cel mai minunat al copilăriei. Alături de ei, vom fi noi, educatoarele, care din toate puterile noastre vom face ca acest tărâm al copilăriei să fie cel mai frumos, cel căruia să nu-i lipsească strălucirea soarelui, să nu-i lipsească florile dragostei, să nu-i lipsească raza senină a cunoașterii, să nu-i lipsească veselă copilăriei, să nu-i lipsescă bucuria și puterea credinței, dar nici susurul lîn și vesel al muzicii.

Așa a luat „naștere” revista „COPIII, MUGURI DE LUMINĂ”, din dorința de a lăsa amprentă peste timp și de a crea o punte de legătură între cadrele didactice-copii-părinți, în paginile căreia să se regăsească spiritul creativ al profesiei de educatoare.

Și acesta este doar începutul...

Educ.: Floricel Oana

GRUPA MICĂ-“A”

Educatoare: VRÂNCEANU NICOLETA

ACTIVITATE PRACTICĂ-COPACUL TOAMNEI

Colectați împreună cu copilul frunze din natură apoi lipiți-le în copac.

Materiale necesare: lipici, frunze din natură.

TOAMNA ȘI ARICIUL POLITICOS

Într-o toamnă aurie, un arici se plimba liniștit prin pădure.

Cum mergea el așa prin frunzele uscate care începeau să cadă din copaci, s-a întâlnit cu o veveriță. Atunci nici nu a stat pe gânduri și a salutat-o:

- Bună dimineața , vecină veveriță!
- Bună dimineața , ariciule!

Mergând mai departe, țeposul s-a întâlnit cu o vulpe. Aceasta era ceva mai în vârstă, mergea mai încet decât merg de obicei vulpile și nu prea zâmbea.

- Să aveți o zi frumoasă, doamnă vulpe! Spuse în continuare ariciul, zâmbind.
- Mulțumesc la fel, ariciule! spuse vulpea și zâmbi și ea.

Trecură pe acolo doi bursuci, colegi de școală cu ariciul. Țeposul îi salută și pe ei, zâmbind. Cei doi bursuci zâmbiră și ei și îi răspunseră la salut.

La fel procedă și când întâlnește trei căprioare. Salută politicos, vorbind frumos și răspicat. Le ură „O zi bună!”, căprioarele zâmbiră și răspunseră la fel.

- O zi bună!

Văzând Zâna Toamna cât de frumos vorbește și cât de atent îi salută pe cei din jurul lui, i-a spus:

- De acum înainte vei fi numit „**Ariciul politicos**” fiindcă știi să- i bucuri pe cei din jurul tău.

Sugestii pentru părinți:

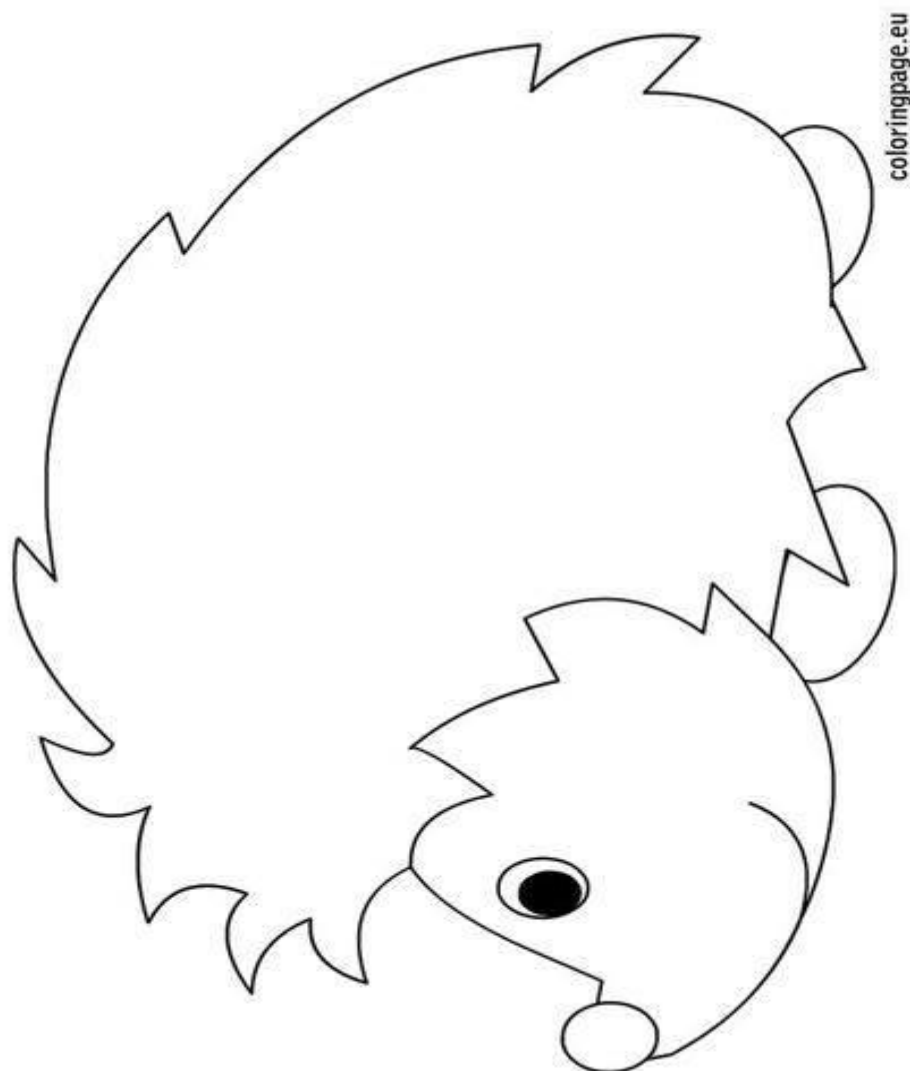
1. După ce ați citit povestea, îi puteți adresa copilului dumneavoastră întrebări referitoare la conținutul poveștii.

2. Realizați împreună un arici poate fi din frunze - tehnica lipire sau dintr-un cartof .

Materiale necesare: fișă cu contur de arici, frunze de toamnă, presate, lipici, culori pentru a "colora" capul ariciului /cartof, scobitori, ochi autoadezivi sau confecționați.

2. Realizați împreună un arici poate fi din frunze - tehnica lipire sau dintr-un cartof .

Materiale necesare: fișa cu contur de arici, frunze de toamnă, presate, lipici, culori pentru a "colora" capul ariciului /cartof, scobitori, ochi autoadezivi sau confecționați.

Joc distractiv „Sari dacă

Este un joc distractiv de autocunoaștere cât și de cunoaștere a celor din jur, care le antrenează copiilor abilitățile de comunicare și le dezvoltă toleranța față de diferențele dintre ei.

Părintele va întinde o sfoară lungă pe covor, iar jocul poate începe cu întrebări generale, la care să fie valabil același răspuns– Sari dacă:

- Ai urechi
- Ai mâncat banane astăzi
- Ai ochi
- Dacă ești mai mare decât un măr

Dacă afirmațiile sunt valabile pentru ei, copiii vor sări dincolo de sfoară, dacă nu, vor rămâne în același loc.

Posibile provocări: Sari dacă...

- Ai un frate mai mare/ mai mic
- Dacă te-ai plimbat cu trenul
- Dacă te-ai plimbat cu avionul
- Dacă- ți plac clătitele
- Dacă-ți place să înoți
- Dacă ai făcut un castel de nisip
- Dacă –ți plac jucăriile de pluș
- Dacă ai făcut un puzzle, etc

La grădiniță

Autor: „Ajutorul educatorului”

La grădiniță-i tare bine
Sunt copii mulți ca și mine,
Îmi place să mă joc cu ei,
Căci toți sunt amicii mei.

Avem jucării pe-alese,
De pluș și mașini cu piese,
Cuburi, cercuri colorate
Iar noi, le-mpărțim pe toate.

După prânzul bun tare,
Ne schimbăm în pijamale
Pe pătuțuri ne-așezăm,
De odihnă ne bucurăm.

GRUPA MICĂ „C”

**Prof.înv.preșcolar: FOTEA ELENA și
GLIGA ELENA**

A fost odată un împărat bătrân. Avea un fiu pe care îl chema Timpul. Și era feciorul așa de frumos că se opreau păsările din zbor, să-i cânte. Și era așa de deștept, că veneau învățați din toate părțile lumii, să stea de vorbă cu băiatul minune.

Pe zi ce trecea împăratul îmbătrânea și se apropia de moarte, iar băiatul creștea, se făcea tot mai mare, mai voinic și mai deștept.

Văzând așa, împăratul chemă într-o zi pe fiul său și-i spune:

- Dragă fiule, zilele mele sunt numărate, toate câte le vezi sunt ale tale. Dar aș vrea ca înainte de a muri, să-ți sărbătoresc și eu nunta.

Auzind acestea, Timpul plecă în lume să-și caute o soție cum nu s-a mai văzut pe pământ. A umblat el multă cale, până a ajuns la palatul împăratului vecin, căruia-i ziceau „Anul”.

Acest împărat avea patru fete, care de care mai frumoasă.

Și a cerut împăratul “Timpul” să vadă pe cea mai mare dintre fete. A chemat “Anul” pe fata lui “Iarna”, care era albă, albă ca zăpada și era așa de friguroasă și posomorâtă, încât „Timpul” a rugat pe împăratul „An” să-i arate și alta din fetele lui.

A venit cea mai mică, îmbrăcată într-o rochiță numai din flori, pe care se jucau fluturași de toate culorile. Era frumoasă “Primăvara” cam schimbătoare, când veselă, când tristă și prea de tot tânără.

De aceea a cerut Timpul să le vadă și pe celelalte două fete ale Împăratului.

Vara era îmbrăcată toată în verde, cu o coroniță de frunze care sclipeau în lumina soarelui, iar pe cap purta o coroană de flori. I-ar fi plăcut fiului de împărat, Vara, dar dogorea cu putere încât a trebuit să-și dezbrace mantia de purpură ca să poată sta de vorbă cu ea. S-a uitat Timpul și la cealaltă față, a patra, care purta o rochie de frunze îngălbenite și totdeodată din pricina rochiței sau cine știe de ce, nu i-a plăcut nici ea.

Măhnit, fiul de împărat, sta pe gânduri și tocmai se hotărâse să pornească mai departe în lume, să-și caute soție pe placul său, când Toamna, fetița cea cu rochie din frunze îngălbenite se apropie de dânsul și-i zise cu glas bland:

-Fiule de împărat, nici nu te-ai uitat bine la mine; rochița mea nu este în culori strălucitoare dar nu știi cât de harnică sunt și câte bogății strâng din munca mea.

Și a început Toamna să-i arate grădinile cu pomi în care fructele atârnau greu și coapte și să-i spună cum se numeau fiecare, căci fiul de împărat nu le cunoștea, în împărăția lui nu creștea astfel de bunătăți.

Acesta este măr, spuse Toamna și are un gust dulce acrișor foarte bun, iar acestea este para dulce și zemoasă.

Apoi le arătă și pe celelalte prune, gutui, piersici și din toate gustă fiul de împărat. Iar Toamna se arăta tot mai frumoasă alergând de colo până colo în livada cu fructe coapte.

Apoi l-a luat Toamna pe Timp de mână și l-a dus la viile sale, unde tocmai se culegeau strugurii din care se face și vinul.

Când a văzut fiul de Împăratul cât de harnică și de frumoasă este Toamna, pe ea și-a ales-o de soție.

Oamenii mari beau vin din viile Toamnei iar copiii mâncau struguri și poame din livezile ei. Și de Atunci Toamna a rămas tot așa de harnică și de bogată, până în zilele noastră.

VĂ SUGERĂM: Colorează imaginea de mai jos!

MĂRUL BUCLUCAȘ

de Vladimir Suteev

Într-o zi de toamnă târzie, când copacii se goliseră demult de frunze, în vârful unui măr sălbatic din pădure, mai atârna un măr, un singur măr.

Tocmai în timpul acesta, iepurașul Iepurici, care alerga prin pădure, a văzut mărul.

Dar cum să-l ia de acolo ? Mărul era sus, sus de tot iar el nu putea să sară până la el !

– Crra – crra ! ...se auzi de sus dintr-un brad. Era Cioara cea neagră care râdea.

Se uită iepurașul Iepurici la ea cu uimire și-i strigă:

-Ei, Cioaro , rupe-mi și mie mărul ala de sus !

Cioara a zburat din brad și a rupt mărul. Numai că nu a reușit să-l țină în cioc, și mărul a căzut.

– Îți mulțumesc, Cioaro ! a strigat bucuros Iepurici și a dat să ridice mărul de jos, dar acesta parcă ar fi fost viu, a început deodată să sâsâie.... Și a luat-o la fugă.

– Ce-o fi asta? Iepurici s-a speriat foarte tare dar apoi a înțeles: mărul căzuse chiar pe ariciul Țepoșilă, care, făcut ghem, dormea sub pom.

Țepoșilă , buimac de somn, a sărit în sus și s-a pus pe fugă, cu mărul înfipt în țepii lui.

– Stai, stai ! striga Iepurici cât îl țineau puterile. Unde fugi cu mărul meu ?

Ariciul Țepoșilă se oprește și zice:

– Acesta-i mărul meu. A căzut, iar eu l-am prins.

Atunci, Iepurici s-a repezit la ariciul Țepoșilă:

– Să-mi dai mărul chiar acum ! Eu l-am găsit !

S-a apropiat în zbor și Cioara și zice:

– Degeaba vă certați . Acesta este mărul meu fiindcă eu l-am rupt din pom. Și s-a pornit o ceartă între cei trei, că nu se mai puteau înțelege. Fiecare striga în felul lui.

– Este mărul meu – striga Iepurici – că eu l-am văzut primul !

– Ba e al meu – croncănea Cioara – că eu l-a rupt!

– Ba e al meu – striga ariciul Țepoșilă – că eu l-am prins !

Țipete, mare gălăgie în toată pădurea și harța începe. Cioara îl lovește pe ariciul Țepoșilă cu ciocul în nas, ariciul Țepoșilă îl înțeapă pe Iepurici cu țepii în codiță, iar Iepurici o lovește pe Cioară cu lăbuța peste cioc.

Dar iată că apare și cumătrul Moș Martin, ursul care mormăie supărat:

– Ei, dar ce s-a întâmplat aici ? Ce-i cu gălăgia asta?

Toți se reped spre el, și-i spun:

– Tu, Moș Martine, ești cel mai mare și mai inteligent din pădure. Te rugăm să ne faci judecată dreaptă. Cui vei crede de cuviință că i se cuvine mărul acesta, al lui să fie.

Și i-au povestit ursului toate câte s-au petrecut.

A stat Moș Martin s-a gândit ce s-a gândit, s-a scărpinat după urechea dreaptă și a întrebat:

– Cine a descoperit mărul ?

– Eu ! – a răspuns Iepurici.

– Dar cine l-a rupt din pom ?

– Crra – crra – firește că eu ! a răspuns Cioara.

– Buun ! Și cine l-a prins ?

– Eu, Eu Moș Martine – eu l-am prins ! a chițăit ariciul Țepoșilă.

– Iată ce este, a fost de părere Moș Martin, – voi toți aveți dreptate, și de aceea fiecare din voi are dreptul să primească mărul!

– Da, dar nu-i decât un singur măr ! au sărit toți cu gura Țepoșilă, Iepurici și Cioara.

– Împărțiți mărul în părți egale și fiecare să ia câte o bucățică. Toți au izbucnit într-un glas:

– Cum de nu ne-a venit ideea asta mai înainte ?!

Ariciul Țepoșilă a luat mărul Bucluș și l-a împărțit în patru părți egale. Prima bucățică a dat-o iepurașului și i-a zis:

– Asta ție, Iepurici, pentru că tu ai văzut primul mărul.

A doua bucățică a dat-o ciorii:

– Asta ție, Cioara, fiindcă tu ai rupt mărul din pom.

A treia bucățică, ariciul și-a pus-o deoparte pentru sine și a zis:

– Asta pentru mine, întrucât eu am prins mărul acesta bucluș.

Cea de-a patra bucățică ariciul i-a pus-o ursului în labă și ia zis:

– Iar asta ție Moș Martine ...

– Dar de ce mie ? răspunse, mirat, ursul.

– Tocmai pentru că tu ne-ai împăcat și ne-ai învățat să gândim !

Și fiecare și-a mâncat bucățica sa de măr, și toți au fost mulțumiți că Moș Martin a făcut judecată dreaptă și nu a nedreptățit pe nimeni.

Și iaca așa s-a sfârșit povestea mea.

MĂRUL BUCLUCAȘ

După ce ați lecturat povestea, dragi copii și părinți, vă sugerez ca, împreună, să pictați, să desenați sau să modelați „mărul buclucaș”. O altă sugestie ar fi ca în conturul unui măr cu codiță și frunzuliță, să lipiți fruze de culorile toamnei. La final, decupați pe contur și veți obține „mărul buclucaș”

SPOR LA LUCRU!

GRUPA MIJLOCIE "A"

Prof. înv. preșc. Alexandru Steluța Tezi

DULCIURI PENTRU CEI MICI

La acest capitol avem nevoie de sprijinul mamei sau al bunicii pentru a pregăti dulciurile, care sunt de fapt baza într-o petrecere de copii. La unele rețete la care se folosește și cuptorul, mama sau bunica devin "pionul" principal, copiilor revenindu-le rolul de "ajutoare". Pentru rețetele următoare după procurarea ingredientelor sunteți un sprijin de nădejde voi cei mici în prepararea dulciurilor.

CARTOFI DIN CACAO

Se dau prin mașina de tocat nucă: 250 g de biscuiți și 125 g nuci. Separat se fierbe un sirop gros dintr-un pahar cu apă, 5 linguri de zahăr și 3 linguri de cacao.

Siropul fierbinte se toarnă peste biscuiți și nucile măcinate, amestecând bine. Se adaugă esență de rom, și coajă rasă de lămâie, apoi se fac cu mâna umedă sfere mici de mărimea unei nuci, punând în mijloc o vișină glasată din compot.

Cartofii se tăvălesc prin cacao care se amestecă cu zahăr pudră. Se dau câteva ore la rece.

ȘTIULEȚII DE PORUMB

Din compoziția necesară cartofilor din cacao, puteți face încă o prăjitură nostimă. Pe un platou oval se modelează doi știuleți de porumb, apropiați la bază și despărțiți la vârfuri. Se îmbracă cu drajeuri mici galbene, așezate una lângă alta în șiruri, ca să imite boabele de porumb. Din hârtie gofrată verde se taie pănușele.

PEPENE SURPRIZĂ

Se alege un pepene galben, mare și bine copt. Se taie un capac cu cuțitul. Cu o lingură se scot întâi semințele, apoi miezul, lăsând forma fructului întreagă. Se amestecă miezul tăiat în bucățele, cu diferite fructe, tăiate și ele mărunț: mere, pere, piersici, caise, prune.

Se adaugă zahăr și suc de ananas din compot. Câteva mure (chiar și din dulceață) dau un colorit frumos umpluturii. Cu acest amestec se umple coaja pepenelui, punând capacul deasupra. Se ține câteva ore la frigider. La masă se taie și vă închipuiți ce surpriză le veți face musafirilor.

ÎNGHEȚATĂ DE FRUCTE

Se trec prin sită 1 kg de căpșuni, fragi, mure, zmeură și pepene galben. Se adaugă un pahar de lapte, unul de frișcă și unul de zahăr. Se amestecă bine, se pun în cupe și se dă compoziția la congelator. Și înghețata poate fi la final ornată cu fructe confiate.

Și acum la final ce pot să vă urez decât:

SPOR LA TREABĂ!!!

POFTĂ BUNĂ!!!

Bibliografie:

”Copilul nostru are oaspeți” – Sfaturi utile pentru părinți și copii – Draga Neagu, Editura Niculescu, București, 1994

GRUPA MIJLOCIE „B”

Prof.înv.preșcolar: MATEI MARIA

FIȘĂ DE LUCRU

DȘ-Activitate matematică, grupa mijlocie

Colorează copacul toamnei după legenda dată.

Legendă:

1-galben

2-portocaliu

3-roșu

4-maro

5-verde

POVESTEA UNEI FRUNZE-(culeasă din popor)

Micuța frunză tot ofta și plângea de fiecare dată când o adiere de vânt trecea pe lângă ea. Creanga de care era prinsă o întreabă:

- Care este problema, micuță frunză ?

- Vântul mi-a spus că într-o zi mă va rupe și mă va arunca pe pământ și voi muri.

Crenguța a spus despre necazul frunzei, crengii de care era prinsă; iar creanga i-a spus pomului.

Când pomul a auzit asta, a foșnit tot și a transmis mai departe frunzei:

- Nu-ți fie frică. Ține-te bine și nu vei pleca până când nu vei vrea tu.

Frunza s-a oprit din suspin și s-a cuibărit lângă celelalte surate, iar când vântul trecea pe lângă ea, cânta și dansa bucuroasă. Și așa a trecut toată vara până în octombrie.

În zilele însorite de toamnă, micuța frunză a văzut în jurul ei o mulțime de frunze care deveniseră foarte frumoase. Unele erau galbene, unele stacojii, altele aveau dungi cu ambele culori.

Micuța frunză a întrebat copacul ce s-a întâmplat cu celelalte frunze. Și copacul a spus:

- Toate aceste frunze sunt gata să zboare și de bucurie s-au îmbrăcat în aceste culori.

Atunci micuța frunză a început să-și dorească să plece și ea și s-a gândit că i-ar plăcea și ei să aiba o culoare la fel de frumoasă. Încetul cu încetul, micuța frunză s-a îmbrăcat și ea în culorile toamnei. A privit ramurile și a întrebat mirată:

- O, ramuri ! de ce aveți culoare de plumb, iar noi de aur ?

- Noi trebuie să păstrăm pe noi hainele de lucru, pentru că noi mai avem de muncit. Hainele voastre sunt de vacanță, pentru că sarcinile voastre s-au încheiat, au declarat ramurile.

Dar apoi, un puf mic de vânt a venit și frunza s-a lăsat luată de adierea lui. Vântul a răsucit frunza în aer ca pe o scânteie de foc.

Micuța frunză a alunecat ușor jos, pe pământ, alături de alte sute de frunze și a căzut într-un vis și niciodată nu s-a trezit să-l povestească.

• ÎNVĂȚĂM CUVINTE NOI:

-Stacojii=culoare roșu-aprins;

-Plumb=element chimic metalic de culoare cenușie-albăstrie;

• RĂSPUNDE LA URMĂTOARELE ÎNTREBĂRI:

1.Despre ce anotimp este vorba în povestea noastră?

2. Ce culori au frunzele ?

3.Colorează frunzele, respectând culorile toamnei.

COPII ȘI RÂNDUNELELE

Frunze galben-aurii
Zboară lin în zarea mare.
Se-aud glasuri de copii
Care-aleargă pe cărare.

” – Uite-acolo, rândunele!
Multe s-au mai adunat...
Spune, George, oare ele
Se pregătesc de iernat?”

” – Vai, Alina, ce spui tu?
Rândunelele zglobii,
Când vine toamna ploioasă,
Pleacă în călătorii...

Peste mări și țări tot zboară
Plaiuri calde căutând
Și se-ntorc la noi în țară
Primăvara laudând.

- **ÎNVĂȚĂM CUVINTE NOI:**

Zare= orizont, văzduh;

A ierna = a petrece timpul de iarnă (unde va); a trăi iarna (într-un loc);

Zglobie = vioaie, sprintenă, zburdalnică;

Plai = regiune de munte sau de deal aproape plană;

- **RĂSPUNDE LA URMĂTOARELE ÎNTREBĂRI:**

1. În ce anotimp se petrece întâmplarea?
2. Unde pleacă rândunelele? De ce?
3. Când se întorc rândunelele la noi în țară?

CE TOAMNĂ...!

Miroase a toamnă și e bine! Lăsăm în urmă timpul frumos și soarele, cu ale lui raze fierbinți, și nopțile călduroase de vară, pe care le petreceam pe malul mării sau la bunici.

A venit toamna! O toamnă plină de culoare și miresme, care aduce cu ea și o mulțime de ocazii de joacă și activități cât se poate de interesante. Dacă în cursul săptămânii copilașii sunt la grădiniță/școală, pentru zilele de weekend, vă propun, dragi părinți, să alegeți să vă petreceți timp de calitate cu copilul dumneavoastră, în natură.

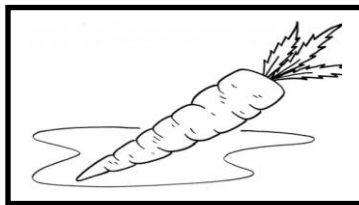
Am pregătit 10 activități pe care le puteți realiza cu cel mic și care, în mod sigur, vă vor asigura amintiri de neuitat și îl vor ține departe de ecrane!

1. Adunați împreună frunze de toamnă și faceți buchete minunate în culorile toamnei.
2. Folosind o ață sau o funie, faceți o ghirlandă din cele mai frumoase frunze cu care puteți decora locuința în culorile toamnei.
3. Faceți un ierbar cu frunze de toamnă, având, astfel, o ocazie minunată de a discuta cu copilul despre fiecare specie de copaci reprezentată prin frunze.
4. Organizați o "vânătoare de comori", fiecare jucător având misiunea de a aduna un anumit număr de diverse elemente din natură: ghinde, frunze de arțar, pietricele, castane etc.
5. Savurați împreună fructele de toamnă: mere, struguri, prune, nuci etc.
6. Puneți murături, dacă nu din necesitate, cel puțin pentru bucuria și curiozitatea copilului.
7. Împlețiți coronițe din frunze și apoi faceți o ședință foto.
8. Cumpărați flori de toamnă și realizați un aranjament floral.
9. Decorați un dovleac.
10. Creați o ramă foto, ornați-o cu frunze de toamnă și înrâmați cea mai frumoasă fotografie din această toamnă.

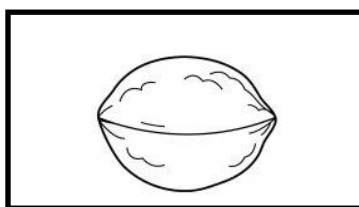

Găsește răspunsul la ghicitori și unește-l cu imaginea potrivită. Colorează!

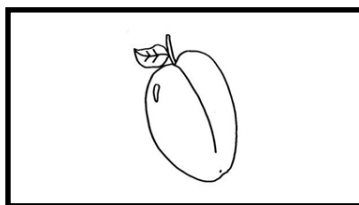
1. Este dulce acrișor
Roșu, verde, gălbior
În poveste-i otrăvitor
Ghicește fructul oprit!

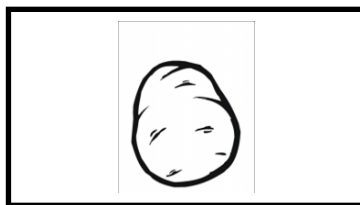
2. Sunt buni copti, fierți și prăjiți
Și-s aproape nelipsiți,
Când dorim o garnitură
Lângă orișice friptură.

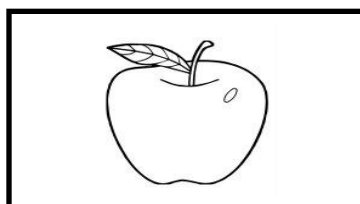
3. Țăruș galben ascuțit
În pământ șade înfipt
Un iepuraș l-a găsit
Și pe loc la ronțait
Cine este? L-ați ghicit?

4. În bărcuțe stau culcați
Laolaltă patru frați.
Mie, cel mai mult îmi plac
Când îi simt în cozonac.

5. Mică, mov, ovală
Dulce-acrișoară,
Pentru gem e foarte bună
Sigur știți, este o....

GRUPA MIJLOCIE „D”

Educatoare: DEGETAR IRINA-ELENA

Cântec de toamnă

de Nicolae Labiş

Bun sosit drăguță toamnă

Bun sosit la noi

Ne-ai lipsit atâta vreme

Din grădini și din zăvoi.

Mere roșii, poamă coaptă

Multe ne-ai adus

Nu uita bogată toamnă

Nucile îndeajuns.

De pe deal copiii vin

Plini de voieșie

Ne-ai adus de la vecini

Mulți struguri din vie

Merele sunt coapte acum

Strugurii sunt dulci și buni

Dragă toamna îți mulțumim

Te rugăm mai vino, vin

GRUPA MIJLOCIE „D”

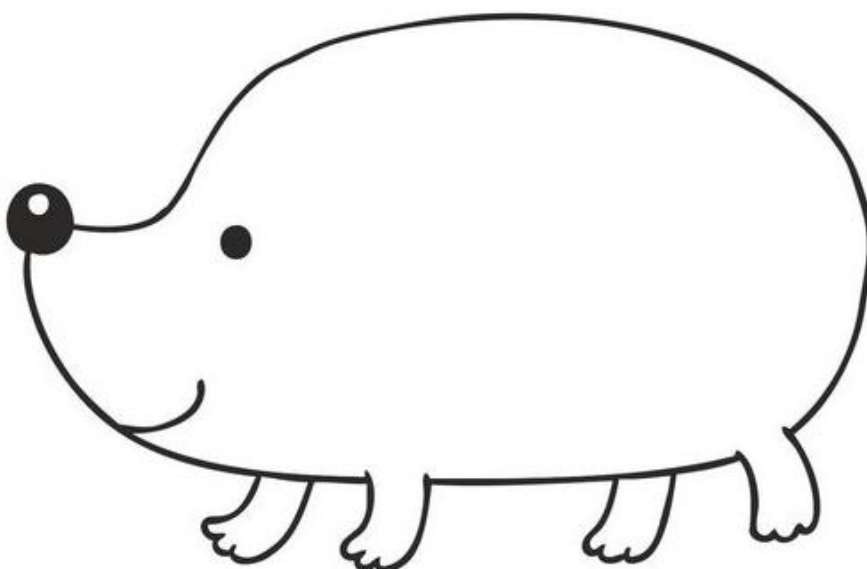
Prof. învă. preșcolar NICOLETA LAZĂR-ANDREI

1. Toamna colorată te invită la joacă. Adună frunze de diferite forme, mărimi și culori. Creează cu ajutorul acestora jucării. Vei avea nevoie de frunze și lipici.

Iată câteva sugestii:

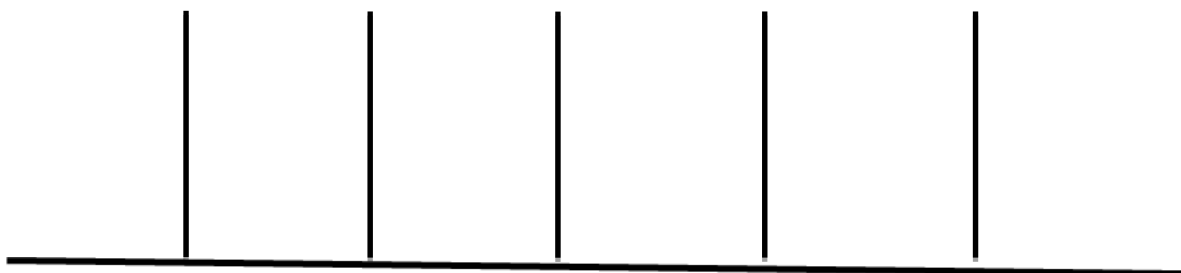
2 Ariciul și-a pierdut acele și are nevoie de ajutorul tău. Pune în locul acelor frunze colorate.

3. Așează frunze în jurul conturului. Ce ai obținut?

4. Creează o pădure din frunze colorate.

GRUPA MARE "B"

*Prof.înv.preșcolar: RUSSA ALINA și
IACOB ALEXANDRA*

CURIOZITĂȚI DESPRE TOAMNĂ

ȘTIAȚI CĂ.....

1.Cele trei luni ale anotimpului toamna se mai numesc:

- -Septembrie-Răpciune
- -Octombrie- Brumărel
- -Noiembrie- Brumar

2.Toamna este momentul în care cei mai mulți copaci își pierd frunzele, formând o adevărată expoziție de pictură în aer liber.

3.Toamna, poți testa joaca în frunzele care cad din copaci.

4.Toamna, e timpul perfect pentru sculpturi în dovleac.

5.Toamna începe calendaristic în aceeași zi cu anotimpul iarna.

6.Toamna nu vine niciodată la Ecuator, linia care se află la distanța egală de polii Pământului.

7.Toamna începe în septembrie la Polul Nord, în martie la Polul Sud.

8.Toamna este asociată în foarte multe locuri din lume cu perioada recoltelor.

9.Toamna au loc cele mai multe festivaluri ale recoltelor. Halloween-ul este una dintre cele mai cunoscute sărbători, numită și sărbătoarea dovlecilor.

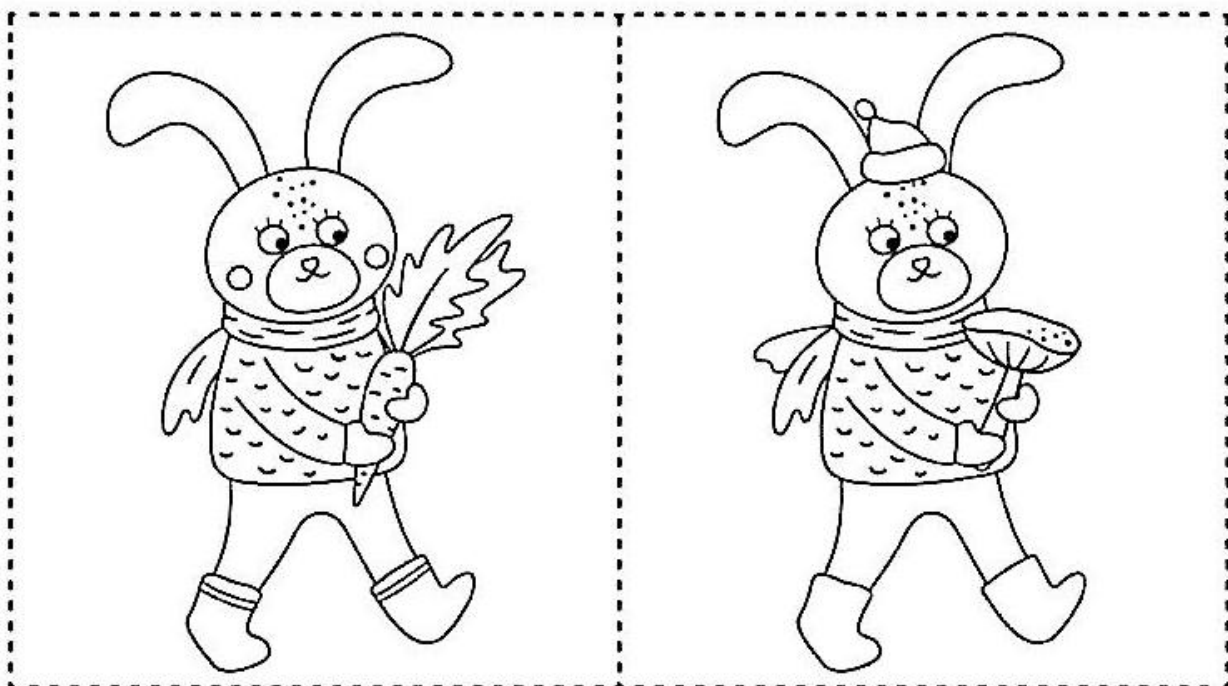
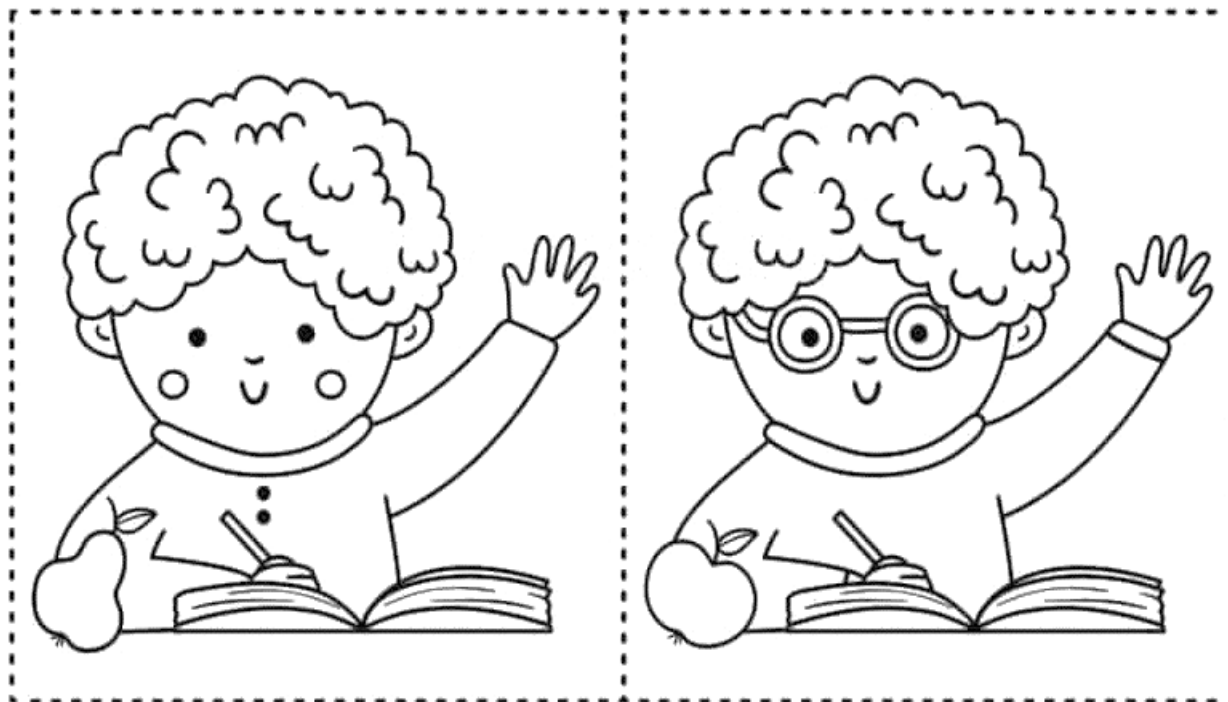
10.Toamna mai este numit și anotimpul aurorei pentru că seara, când este cer senin, se poate observa spectacolul stelelor.

11.Superstițiile spun că dacă prinzi frunze toamna, ai noroc în anul viitor. Așadar, să ne bucurăm de toamnă și să prindem cât mai multe Frunze!

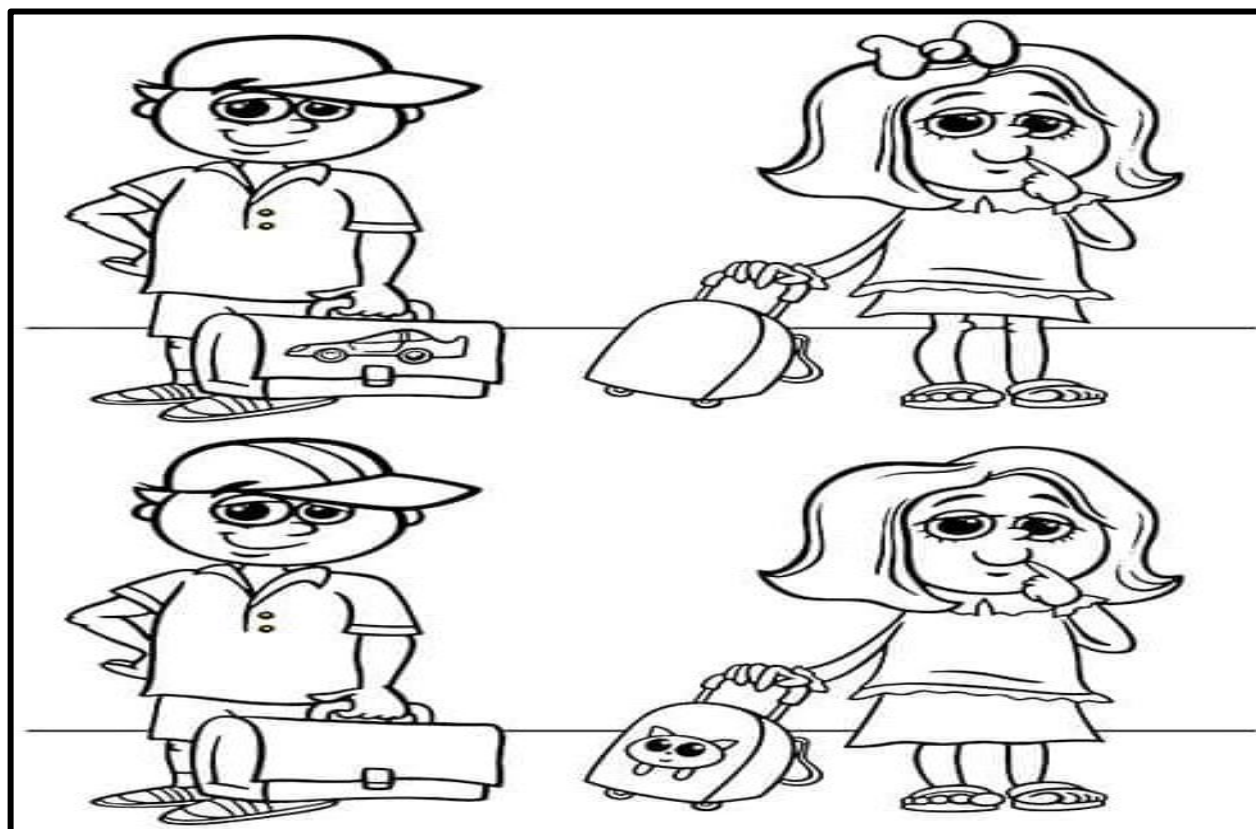
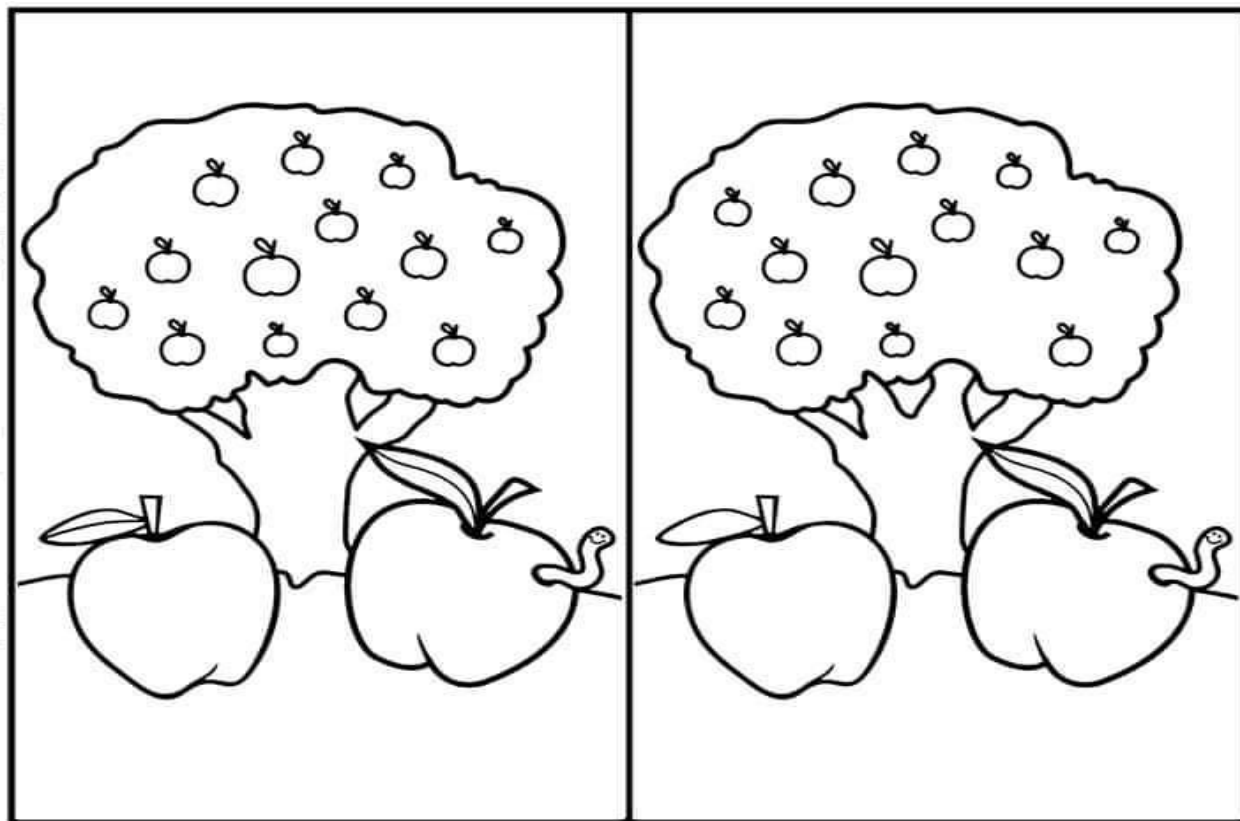
GRUPA MARE „A”

**Educatoare : MIHAI MARIANA și
BERNAD CLAUDIA**

Fii isteț! Găsește cele 5 diferențe!

Fii isteț! Găsește cele 4 diferențe!

GHICI, GHICITOAREA MEA!

Ghicitoarea voi asculta, răspunsul îl voi desena.

1. Verde, roșu! Cine-mi ești?
Lung, subțire, gras ori dulce,
Iute,

Poți să mi-l ghicești?

(Ardeiul)

2. Nu-i ca varza înfoiată,
Dar e sora ei, gătită
C-o rochiță încrețită.

(Conopida)

3. După ploaie, la plimbare,
Cu umbrele mici... de soare!

(Ciupercile)

4. Când o tai, e cu teamei;
De ce plângi de mila ei?
Doar dă gust mâncării!

(Ceapa)

5. În pământ pui unul, doi,
Și scoți toamna mușuroi.

(Cartoful)

6. Nu e carne, dar e grasă
Cocoțată pe arac.
Numai toamna intră-n sac.

(Fasolea)

7. Nas la omul de zăpadă,
Iepurele vrea să-l roadă!

(Morcovul)

8. Mere mari cu biberon
Au crescut la noi în pom!

(Perele)

9. Ciucur verde sau roșcat
Pe arac stă agățat,
Cine este? L-ați aflat?

(Strugurele)

10. Japonezul o-ndrăgește,
Românul cu drag o crește,
Fiindcă iernii îi zâmbește.

(Crizantema)

11. Patru frați stau într-o casă
Și de ploaie nu le pasă!

(Nuca. Miezul de nucă)

12. Anotimpul frunzelor uscate,
Lăzilor cu roade încărcate.
Anotimpul-n care noaptea crește
Și în care vremea se răcește.

(Toamna)

POVESTEA CRIZANTEMEI

de Georgeta Anghel

A fost odată ca niciodată, într-o țară foarte îndepărtată, un împarat și o împărăteasă. Ei erau foarte fericiți căci aveau pe lângă palatul lor niște grădini frumoase, cu tot felul de flori. De primăvara până toamna florile înveleau grădinile și încăperile palatului. Fericirea lor a fost și mai mare atunci când împărăteasa a adus pe lume o fetiță frumoasă, cu ochi de stele și chip de zână. Toata ziua împărăteasa sta lângă fetița ei, o îngrijea cu multă dragoste și nu știa ce să-i mai facă. Îi luau rochițe numai din dantelă, din tot felul de culori și, pentru că îi stăteau așa de bine, mama i-a pus numele Crizantema.

Nu mult după nașterea ei, într-o noapte întunecoasă, deodată s-a pornit un vânt puternic și a deschis geamul camerei unde dormea împărăteasa cu mica prințesă și în urletul vântului s-a auzit un glas care-i spunea:

- Fii cu bagare de seamă, Măria-Ta, că atunci când grădinile vor fi pustii și triste, fetița ta este sortită să le învelească.

A ascultat împărăteasa și i s-a părut că visează, s-a trezit și când a văzut fereastra deschisă, s-a speriat, a închis geamul și a rămas gânditoare, dar apoi și-a spus: " Poate mi s-a părut!" Și-a luat în brațe fetița, a sărutat-o cu multă dragoste și cu multă grijă a culcat-o zicându-și: " Voi avea grijă să o apăr cât pot de acest destin".

Dimineața împărăteasa a întrebat-o pe doică:

- Spune-mi doică ce-a fost asta? Un vis urât?

- Nu, mărită-împărăteasă, au fost ursitoarele și va trebui să ai grijă de mica prințesă să nu o prindă toamna târzie prin grădinile palatului. Timpul trecea și împărăteasa privea cum fetița creștea și se făcea tot mai frumoasă. Toată primăvara și vara alerga și se juca veselă prin grădinile frumoase ale palatului. Se juca cu florile, le îngrijea și mereu spunea:

- Suratele mele, ce mult aș vrea să fiu ca voi, să fim împreună, să mă îndrăgească păsările și fluturii, să mă mângâie soarele, să mă ude ploile.

Toamna când frunzele copacilor se îngălbeneau și florile se ofileau, împărăteasa nu-i mai dădea voie să se joace prin grădini. Fetița o întreabă:

- De ce mamă, nu mă lași să mă joc cu surorile mele?

Împărăteasa o privea lung și nu-i răspundea, dar suspina și plângea.

Într-o zi târzie de toamnă, mica prințesă privea pe fereastra palatului grădinile triste, fără flori și fără iarbă și a întrebat-o pe împărăteasă:

- Mamă, unde sunt florile din grădină? Unde sunt fluturașii? Lasă-mă să mă joc puțin să văd grădinile prin care mă joc toată vara.

- Nu te duce, draga mea! I-a spus împărăteasa cu lacrimi în ochi, că dacă pleci, nu te mai întorci, iar eu ce am să mă fac fără tine?

Dar cu fiecare zi ce trecea fetița tot mai mult își dorea să meargă în grădinile palatului. Într-o zi când împărăteasa era plecată, fetița și-a spus: " Am să merg numai în grădina cea mai apropiată, numai să pun piciorul pe pământ". Cum a ajuns în grădină și a atins pământul cu piciorul, deodată s-a pornit un vânt

puternic și i-a acoperit picioarele. Fetiței așa de mult i-a plăcut, râdea veselă și fără să-și dea seama rochița din dantelă i s-a sfâșiat în mii de bucăți și s-a transformat în petale. Brațele în frunze și trunchiul într-o tulpina puternică. Vântul bătea și cânta:

Crizantemă, crizantemă
Mândră floare din dantelă
Cu petale diafane
Ți-ai pus rochie voalată,
Pentru toamna cea brumată.

Crizantema asculta și tare se mai bucura, căci acum era o floare frumoasă, cu multe petale, cu o tulpină tare, iar vântul bătea, nici nu o clintea. Acum grădina era atât de frumoasă, deși frigul venise, iar ploia mărunță, rece și deasă a început să cearnă peste mândra Crizantemă un vâl cenușiu.

Seara, împărăteasa, când a văzut că micuța ei prințesă nu s-a mai întors, iar glasul ei cristalin nu mai răsună prin încăperile palatului, a privit în grădină și a văzut o floare frumoasă, care lumina grădina palatului, iar vântul îi cânta un cântecel pe care l-a ascultat împărăteasa și printre lacrimi îl repeta și ea:

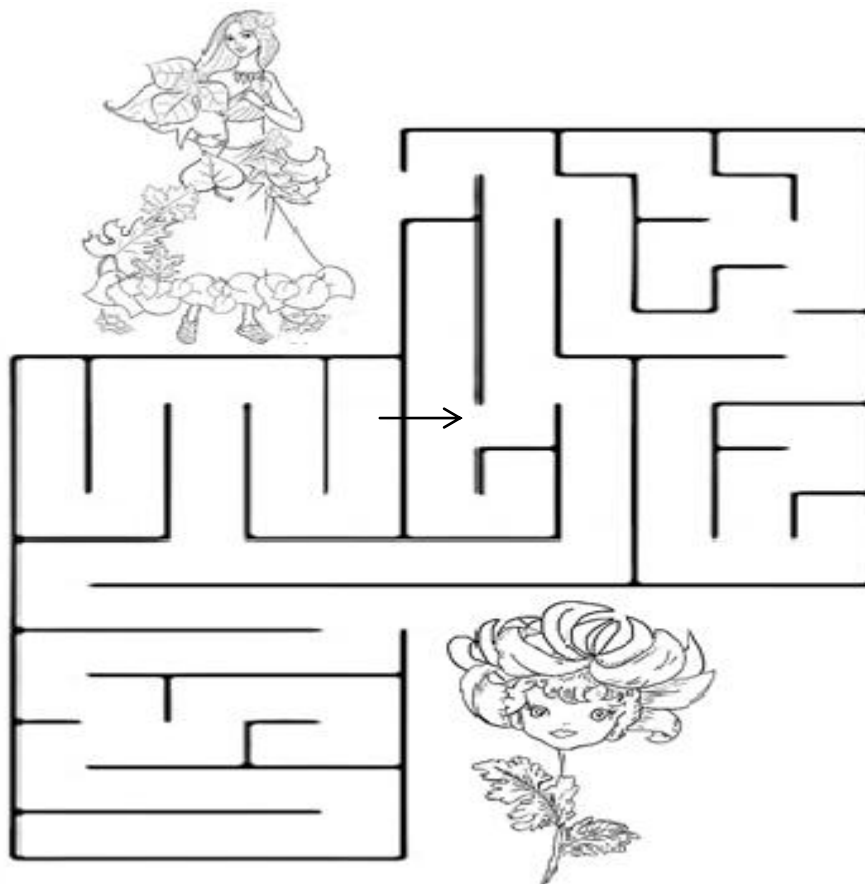
Crizantemă, crizantemă
Mândră floare din dantelă
Cu petale diafane
Ți-ai pus rochie voalată,
Pentru toamna cea brumată.
Ai înflorit ca o regină
Și-nveselești orice grădină.
Când toamna totul a uscat
Și păsările au plecat
Tu înflorești și-nveselești
Pe oricine întâlnești.

Și astfel împărăteasa aștepta cu nerăbdare să vină toamna, să-și vadă prințesa-floare. De atunci crizantema înflorește în grădini, până toamna târziu, fără să-i mai pese de vânturi și ploi.

Recomandări pentru părinți:

1. Învățați, împreună, poezia crizantemei.
2. Puneți la presat flori de crizantemă sau tufănică.
3. Ajută-l să rezolve labirintul!

SFATURI PENTRU PĂRINȚI

Nu încerca să-mi ți predici! **Vei constata că știi foarte bine ce e rău și ce e bine, doar teoretic. Practica...**

Nu mă pedepsi prea tare! **Mă sperii ușor și atunci s-ar putea să spun minciuni.**

Nu-mi acorda atenție exagerată atunci când sunt puțin bolnav! **S-ar putea să exagerez și eu.**

Nu mă respinge când pun întrebări cinstite! **Vei constata că nu mai întreb și caut explicații în altă parte.**

Nu mă cicălii! **Va trebui să mă protejez făcând pe surdul.**

Nu încerca niciodată să pari perfect pentru mine! **Mă vei face să simt că nu te voi ajunge niciodată.**

Nu te teme că petrecem prea puțin timp împreună! **Important este cum îl petrecem.**

Nu te teme dacă sunt speriat! **Fii sigur că învăț de la tine.**

CE SUNT POVEȘTILE TERAPEUTICE ȘI CUM ÎI AJUTĂ PE COPII

„A fost odată ca niciodată, că de n-ar fi, nu s-ar mai povesti, o prea frumoasă printesă. Și cum se plimba ea prin palat, a fost răpită... sau cu un măr otrăvită. Ori într-un ac, din cauza blestemului, s-a înțepat și a căzut într-un somn adânc. Și surorile rele i-au venit de hac.” Dar... cum a fost răpită? Nu avea telefon?! Ce înseamnă „blestem”? De ce erau surorile rele cu ea?

Copiii de azi nu mai ascultă poveștile de pe vremea părinților și bunicilor. Ei nu înțeleg limbajul învechit și lumea de altădată, în care tehnologia și mijloacele de transport lipsesc cu desăvârșire. Cei mici au nevoie de modele de eroi actuali, care să le însufle valori precum empatie, curaj, iubire, colaborare, creativitate, iar poveștile terapeutice au acest efect. Printr-o poveste terapeutică cel mic se identifică cu personajul poveștii și cu problemele pe care acesta le are și este încurajat să ia singur anumite decizii, asemenea personajului din poveste. Tot prin povești terapeutice, copilul reușește să își gestioneze anumite emoții și să își depășească fricile.

Poveștile terapeutice sunt croite într-un fel aparte. Ele se axează foarte mult pe **empatie** și pe a-l ajuta pe erou să-și descopere propriile resurse, fie prin intervenția unui personaj magic, precum o zână sau un spiriduș care îl ghidează, fie învățând singur din propriile experiențe.

Spre deosebire de poveștile clasice, acțiunea nu este construită în jurul luptei dintre bine și rău. Acest lucru nu înseamnă ca poveștile clasice nu au lucruri valoroase pe care copiii să le învețe. Spre exemplu basmele clasice pot fi interpretate ca un ritual de trecere de la copilărie la adolescență, iar fiecare personaj oglindește un aspect al sinelui – mama vitrega (detașarea copilului de familie), personajul negativ (aspectul de umbra din noi), bătrâna (vocea înțelepciunii), probele care duc la decoperirea unor resurse s.a.m.d.

Fiecare poveste ne vorbește despre noi. Atunci când ne place o temă anume, când ne regăsim într-un personaj, când identificăm calități ale eroului pe care ni le asumăm și le manifestăm mai apoi în comportamentul nostru, când vindecăm anumite părți rănite din noi, atunci înseamnă că povestea a avut un scop terapeutic.

FRUNZA AGĂȚATĂ

de Florina Bumbaru

(Poveste terapeutică despre importanța călătoriei, nu doar a destinației)

De când venise toamna, *frunza agățată* de creanga copacului tremura toată înfrigurată: “Nu vreau să cad... nu vreau să cad...”

Îi era așa de frică să nu cadă, încât nici să respire nu avea curaj. Stătea blocată și nemișcată, nu cumva să se desprindă din greșeală. Celelalte frunze erau tare bucuroase, se pregăteau pentru petrecerea de toamnă și schimbarea ce urma să vină.

“- O să cădem, o să cădem și o să ne schimbăm!” foșneau ele vesele și dansau în copac. Dar frunza agățată se înfiora la auzul suratelor ei și fiecare vânticel mai puternic o speria. Nimic nu i se părea mai îngrozitor decât să se rupă de crenguța ei, să zboare și să aterizeze cine știe unde, într-un loc total necunoscut.

Se uita speriată la vrăbiuțele cocoțate pe creangă cum o zdruncinau.

– Opriți-vă! Nu vreau să cad!

– De ce nu vrei să cazi frunză frumoasă de toamnă? A întrebat-o uimită o vrăbiuță care nu mai văzuse frunză să nu cadă.

– Ohh, cine știe unde voi ajunge...

– Dar unde crezi că vei ajunge?

– Ohh, dacă voi fi călcată în picioare și ruptă-n bucăți?

– E adevărat? Frunzele sunt călcate în picioare?

– Așa cred... sau... sau dacă voi fi doar o frunză-n vânt ce nu ajunge nicăieri?

– Cine ți-a zis asta? De unde știi ce se-ntâmplă cu frunzele care se desprind dacă tu nu ai zburat încă?

– Așa am auzit...

– Toate frunzele ajung undeva! a dat din cap vrăbiuța.

– Cum adică?

– Toate frunzele ajung undeva dar nu toate ajung la fel!

Era așa de atentă la discuția cu vrăbiuța că nici nu a băgat de seamă cum vântul o tot legăna și s-a desprins de crenguță. Nici n-a avut timp să-și dea seama ce-i cu ea, că s-a și pomenit într-un grup de frunze ce se prefăceau că dorm. Dar ele ascultau zgomotul pașilor ce se apropiau.

“Haha, ce mă gâdilă pantofii” râdeau frunzele și pufneau în sus. Se amestecau printre pantofiori și făceau concurs cine ajunge primul. Se rostogoleau și fugeau înaintea pantofiorilor apoi iar se prefăceau că dorm până veneau alți pantofi. Frunza abia s-a strecurat printre pantofi că un alt vârtej de frunze a prins-o în horă. Se dădeau peste cap, făceau piruete în aer, se răsuceau și se alergau una pe alta.

Unele desenau în aer desene invizibile apoi pluteau ca niște foi mototolite. Altele coborau ca săgețile și se-înfigeau în nisip printre jucăriile și mânuțele jucăușe. Frunza s-a așezat pe un leagăn dar nici n-a apucat bine să respire că leagănul a început să se dea înainte și-napoi și a

suflat-o spre marginea parcului. A trecut pe lângă frunzele de lângă parc ce stăteau nemișcate și se uitau prin gard curioase. A zburat în curtea unei grădinițe și vântul a ridicat-o până sus la geamul unei clase de copii. În dreptul ferestrei se uscau hăinuțele din frunze ale unor pitici iar pe pervaz erau prosoape de frunze frumos împăturate.

– Ohh, nu știam că frunzele pot ajunge în atâtea locuri. Ce călătorie minunată, a respirat mulțumită și s-a lipit de geam.

A privit curioasă înăuntru de unde veneau zumzete și râsete de copilași. Ce de jucării, ce de obiecte colorate, desene pictate, ce de forme și culori, mai că-i venea să intre înăuntru așa de cald și bine era e.

– Nu contează unde ajungi căci oricum ajungi undeva, contează cum ajungi acolo! i-a strigat vrăbiuța care zbura în dreptul frunzei.

Când geamul s-a deschis brusc, frunza s-a prelins pe geam în jos cât pe ce să cadă pe măsuta aranjată a unor frunze elegante în grădină.

A prins-o din zbor vrăbiuța pe spatele ei și i-a strigat:

- Fiecare frunză are o poveste, care vrei să fie povestea ta?

Și a înălțat-o ca o săgeată-n sus, sus spre cer! Când a ajuns aproape de nori, vrăbiuța s-a aplecat într-o parte, lăsând frunza să cadă de pe aripile ei și să zboare singură înspre visul ei! Frunza cădea, cădea cu viteză și se răsucea în zbor, se strângea în ea și inima-i zvâcnea.

“Toate frunzele ajung undeva” își repeta ea fluturând de emoție. A închis ochii și a șoptit:

- “Sunt în cea mai frumoasă poveste de iubire”

S-a legănat când la stânga, când la dreapta, a plutit tot mai jos și mai jos până când... s-a așezat în mână deschisă a unui fetițe. Și fiecare colțișor al frunzei s-a potrivit perfect pe fiecare deget al mânuței ei calde. Când a deschis ochii, frunza s-a văzut pe ea însăși în ochii plini de iubire ai fetiței și a știut ca a ajuns acasă!

Fetița a purtat-o în mână ca pe o comoară prețioasă și a dus-o acasă. A așezat-o cu grijă pe o foaie și a început să o picteze cu drag. Pensula întindea acuarela pe fiecare particică a frunzei și o gâdila. Când a fost gata, a agățat-o pe perete de unde putea să o privească și să-i zâmbească mereu.

Frunza căzută din copac ajunsese în visul unei fetițe!

“Nici o frunză nu este o frunză în vânt!

Fiecare frunză ajunge undeva!”

SĂ EXERSĂM!

Ți-a plăcut povestea? Pictează sau colorează cât mai frumos frunzele de toamnă apoi povestește unde ai vrea tu să călătorești dacă ai fi frunza din poveste.

